

УДК 616- 005.1- 08: 616-008.92

B. I. Швець
C. I. Анохіна
H. В. Швець
Г. І. Ходоровський

Буковинський державний медичний
університет, м. Чернівці

ЗМІНИ РЕГУЛЯЦІЇ ГЕМОСТАЗУ ТА ВОДНО-СОЛЬОВОГО ОБМІНУ ПРИ ЗМЕНШЕННІ ОБ'ЄМУ ЦИРКУЛЮЮЧОЇ КРОВІ

Ключові слова: ізоосмолярна
гіпогідратація, гормони, гемостаз.

Резюме. У роботі встановлено, що перебудова гормональної регуляції водно-сольового обміну у відповідь на гостру ізоосмолярну гіпогідратацію спрямована на затримку в організмі води та іонів натрію на тлі збільшення інтенсивності вазоспастичного регуляторного сигналу, що характеризується збільшенням концентрації в крові ангіотензину II, антидіуретичного гормону і зменшенням концентрації α -передсердного натрійуретичного пептиду (ПНП). Концентрація в крові α -ПНП виявляє негативний кореляційний взаємозв'язок з параметрами функціональної активності тромбоцитів. Основним фактором, що сприяє активації тромбоцитів в умовах гострої ізоосмолярної гіпогідратації, є ангіотензин II, дія якого модулюється протилежним ефектом α -ПНП.

Вступ

Останніми роками все більше уваги надається проблемі взаємозв'язку механізмів регуляції агрегатного стану крові і водно-сольового обміну [3]. Зокрема з'ясовано, що вазопресин не тільки впливає на тонус судин і проявляє антидіуретичні ефекти на рівні нирок, але й безпосередньо діє на функцію тромбоцитів, сприяє виділенню VIII фактору згортання крові (стимуляція V_2 -рецепторів). З останнім пов'язують ефективність агоністу V_2 -рецепторів десмопресину при хворобі Віллебранда і важких формах порушення гемостазу (уреਮічна кровотеча, цироз печінки) [6].

Відомо, що тривала дегідратація зменшує об'єм циркулюючої крові (ОЦК), підвищує гематокрит і в'язкість крові [4]. Водночас встановлено, що при збільшенні гематокриту еластичність згортка крові знижується, а здібність до деформації підвищується. Доведено, що критичне значення напруги зсуву, яке відповідає критичній схильності згортка до розпаду, є значно вищим за фізіологічний максимум [8]. Проте механізми, за допомогою яких реалізується зв'язок між змінами ОЦК і гемостатичними параметрами, залишаються не з'ясованими.

Мета дослідження

Встановити взаємозв'язки між гормональними механізмами регуляції водно-сольового обміну і параметрами гемостазу при гостром зменшенні об'єму циркулюючої крові.

Матеріал і методи

Дослідження виконано на 30 самцях білих щурів. Зменшення об'єму циркулюючої крові

(ОЦК) у щурів дослідної групи здійснювали під нембуталовим наркозом (40 мг/кг маси тіла) шляхом забору крові з яремної вени у кількості 2% від маси тіла [2]. Тваринам контрольної групи проводили ті самі етапи операції, але кров з яремної вени не забирали. Через 30 хв у всіх щурів кров збиравали з черевної аорти силіконованим шприцом, під нембуталовим наркозом (40 мг/кг маси тіла), стабілізували цитратом натрію, послідовно центрифугували при 1000 та 3000 об/хв, відокремлюючи плазму від еритроцитів.

Оцінку стану гормональних систем регуляції водно-сольового обміну проводили на підставі радіоімунного визначення концентрацій в плазмі крові ангіотензину II (Buhlmann Lab. AG., Швейцарія), вазопресину (Buhlmann Lab. AG., Швейцарія) і α -передсердного натрійуретичного пептиду (Alpha Rat Atrial Natriuretic Polypeptide, Peninsula Lab. Inc., США).

Стан тромбоцитарної ланки первинного гемостазу аналізували за відсотком адгезивних тромбоцитів та індексом їх спонтанної агрегації [5]. Коагуляційний потенціал крові (час рекальцифікації плазми, протромбіновий і тромбіновий час, активований парціальний тромбопластиновий час) досліджували за допомогою наборів реактивів фірми "Simko Ltd." (Україна). Статистичну обробку отриманих результатів виконували за програмою "BioStat" з визначенням t-критерію Стьюдента [1].

Обговорення результатів дослідження

Як видно з даних, що наведені у таблиці, у щурів зі зменшенням об'єму циркулюючої крові

